

kunde sige, at Lovens 1—6—11 alt forud var hævet. Det Udtryk, at Loven er ophævet, har man brugt i en anden Sag, hvor det vistnok i det Mindste ikke var langtfra, at det af alle Thingets Medlemmer blev erkjendt, at Loven allerede forud var ophævet, men der gjorde Thinget det for ikke at afvige fra, hvad der i Folkethinget var besluttet, og i selve Folkethinget var det Udtryk brugt, for at undgaae den ulige Mening, der var om, hvorvidt denne Lov, hvorom der var Spørgsmaal, den Lov, der ophævede Lovens 3—20 angaaende fremmede Jøders Uberettigelse til at indfinde sig her, om det var en Følge af Grundloven. I denne Sag har Folkethinget i sin endelige Redaction ikke brugt det Udtryk, at Lovens 1—6—11 var ophævet, og derhos var der fra en anden Side ikke den Betænkelighed i hiin Sag, som kunde opstaae her, da den Lov, som blev givet angaaende Jøders Afgang, var en Lov, der angik offentlige Retsforhold, hvorimod her er Spørgsmaal om en Bestemmelse, som vedkommer det private Retsforhold, saa at det kunde være Tilfældet, at der blev Tvivl, hvorvidt den kunde være til Hindrer for at en forhen i Medhold af 1—6—11 udtagen Høiesterets Stævning kunde blive staaende ved Magt. Jeg vil iøvrigt ogsaa maaffee fra en anden Side finde en noget forandret Redaction ret hensigtsmæssig, nemlig om det, efter at være bestemt, at D. L. 1—6—11 er ophævet, tilføjes, at det som Følge deraf ved de ved de grevelige og friherrelige Birkething affagte Domme og brugte Behandlinger blev at forholde som ved de øvrige almindelige Underretter. Thi, dersom man vilde forklare denne Lovbestemmelse saaledes, at Landsøverretten i alle Henseender skulde træde i Høiesterets Sted, saa kunde der opstaae nogle Spørgsmaal, saasom, om fatalia appellationis, der for disse Birkethingsdomme nu er Klar og Dag istedetfor at de ved almindelige Underrettsdomme ere 6 Maaneder i Dverestemmelse med Forordningen af 24de Januar 1755. Jeg tror nu rigtignok ikke, at Domstolene ville forklare Lovstedet anderledes end saaledes, at der ved disse Retters Domme og den derved foregaaede Behandling skal forholdes efter almindelige Regler med Hensyn til andre Underretter. Men

det burde maaffee siges mere udtrykkeligt, dog henstiller jeg det aldeles til Udvalget.

Ordføreren: Jeg havde oprindelig indstillet at affatte Begyndelsen af denne S. saaledes: „D. L. 1—6—11 bør være ophævet,“ og var derved gaaet ind paa den sidste ærede Talers Anskuelse. Grunden, hvorfor man har forandret Udtrykket til „er ophævet“, er for at undgaae det Spørgsmaal om Forholdet til Grundloven, som nys er berørt, og med Hensyn til hvilket det forekom os at være rigtigere at undgaae en saadan Discussion ved en forandret Affattelse, især da det idetmindste forekommer mig, som om det ikke med Hensyn til Lovens Gyldighed er af stor Vigtighed, om man bruger den ene eller den anden Affattelsesmaade. Skulde der imidlertid blive stillet noget Endrignsforflag til Udvalgets Indstilling herom, vil det jo kunne komme under nærmere Overveielse.

Orsted: Men af Folkethinget er det jo erkjendt, at det ikke er ophævet ved Grundloven. Dette Udvalgets oprindelige Indstilling var vel, at det som Følge af Grundloven skulde ophæves; men efter at det var blevet nærmere oplyst om Sagen, er denne Mening aldeles frafalden, og det forekommer mig ogsaa, at, da Høiesteret erkjender D. L. 1—6—11 endnu at staae ved Magt, bør man paa ingen Maade ansee det som et tvivlsomt Spørgsmaal. Det vilde heller ikke være tvivlsomt i og for sig; thi, uagtet 1—6—11 har sin Rod i Grevernes og Baronernes Privilegier, er den dog en for sig bestaaende Bestemmelse, og en Bestemmelse, der griber ind i private Rettigheder. Det er ikke et Spørgsmaal, der opstaaer mellem Greverne og Friherreerne selv og Sagens Parter, hvorfor Dommen skal indankes, men det er, hver Part er berettiget til at forlange, at Sagen bliver indanket til den Overdomstol, hvortil den efter de gjældende Love skal indankes, og vilde fornærmes, hvis man afviste en af ham i Medhold af disse Love, medens den var i Kraft, udtaget Stævning.

Ordføreren: Jeg deler ganske min ærede Sidemands (Orstedes) Anskuelse om Spørgsmaalet med Hensyn til Grundloven, og jeg har nævnt den Anledning, der har bevirket den Forandring, Udvalget har gjort. Dersom der